24/11/2023

Εορτή του Οσίου Νικοδήμου του Βεροιέως

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 24 Νοεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και Οσίου Νικοδήμου Βεροίας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «*Χαίροις ὑπομονῆς θησαυρός καί καρτερίας τεῖχος ἄρρηκτον», ψάλ-λει ὁ ἱερός ὑμνογράφος πρός τιμήν τοῦ ἑορταζομένου σήμερα συμπο-λί-του μας ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Βεροιέως, στόν ὁποῖο ἔχουμε ἀφιε-ρώσει ἀπό ἐτῶν, μαζί μέ τούς ἁγίους ἰσαποστόλους Κωνστα-ντί-νο καί Ἑλένη, τόν ἱερό αὐτόν ναό τῆς πόλεώς μας. Καί σήμερα, πού ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τή μνήμη του, τόν τιμοῦμε καί ἐμεῖς κατά χρέος καί ἐπικαλούμεθα τίς πρε-σβεῖες του καί τή χάρη του. Διότι ὁ ὅσιος Νικόδημος ἔλαβε πολλή χάρη ἀπό τόν Θεό, ὅπως ἀποδει-κνύ-ουν καί τά θαύματά του, κά-ποια ἀπό τά ὁποῖα ἀναφέρει ὁ βιο-γράφος του, ὁ ἅγιος Φιλόθεος ὁ Κόκκινος, πα-τριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Θεσσαλονικεύς, ἀλλά καί ὅπως μπο-ροῦμε νά εἰκάσουμε ἀπό τήν ὁσια-κή βιοτή του.*

Γιά ποιόν ὅμως λόγο ἔλαβε τόσο πλούσια τή χάρη τοῦ Θεοῦ ὁ ὅσιος Νικόδημος;

Τήν ἔλαβε ὡς ἀνταπόδοση τῆς δι-κῆς του μεγάλης ἀγάπης πρός Ἐκεῖ-νον, πρός τόν Θεόν. Μιᾶς ἀγάπης ἡ ὁποία ἐκ-φράσθηκε μέσα ἀπό τρεῖς ἐξίσου μεγάλες ἀρετές, οἱ ὁποῖες κοσμοῦ-σαν τή ζωή καί τήν προσωπικότητα τοῦ ὁσίου Νικοδήμου.

Ἡ ἀγάπη του πρός τόν Θεό δέν περιορίσθηκε στήν προσωπική του ἀφιέρωση καί στήν ἐγκαταβίωσή του στή μονή Φιλοκάλλου, στή Θεσσαλονίκη. Δέν πε-ρι-ορίσθηκε μόνο στήν ἀπομάκρυν-σή του ἀπό τόν κόσμο διά τῆς μο-ναχικῆς ζωῆς καί τήν ἀφιέρωσή του στή νηστεία καί στήν προσευ-χή, κάτι πού θά ἦταν ἀρκετό γιά νά τόν καταστήσει μέτοχο τῆς θείας χάριτος.

Ἡ ἀγάπη του πρός τόν Θεό ἐκφρά-σθηκε καί μέσα ἀπό τήν ἀγάπη του πρός τούς ἀνθρώπους, καί μάλιστα πρός ἐκείνους πού θά μποροῦσε κανείς νά τούς παρομοιάσει μέ «τόν ἐμπεσόντα εἰς τούς ληστάς» ἄνθρωπο τῆς παραβολῆς τοῦ κα-λοῦ Σαμαρείτου.

Δέν ἔδειχνε ὁ ὅσιος μόνο τήν ἀγά-πη του πρός τούς εὐλαβεῖς προσκυ-νητές τῆς μονῆς του ἤ ἔστω πρός ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι κτυποῦσαν τήν πόρτα της ζητώντας βοήθεια. Ἔσπευ-δε νά ἀναζητήσει καί ἐκεί-νους, οἱ ὁποῖοι βρισκόταν πληγω-μέ-νοι καί τραυματισμένοι ἀπό τήν ἁμαρτία καί κινδύνευαν ἀπό τόν πνευματικό θάνατο. Ἔσπευδε ὁ ὅσι-ος νά βρεῖ καί νά φροντίσει ἐκείνους πού εἶχαν πέσει στίς πα-γί-δες τοῦ πονηροῦ, ὁ ὁποῖος ὑπόσχε-ται εὐτυχία καί ἐλευθερία γιά νά παρασύρει τούς ἀνθρώπους. Ἔσπευ-δε νά βοηθήσει ἐκείνους πού εἶχαν βρεθεῖ στόν βοῦρκο τῆς ἀσωτίας καί νά τούς δείξει τόν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς.

Ἡ ἀγάπη τοῦ ἑορταζομένου ὁσίου πρός τόν Θεό ἐκφραζόταν καί μέ τήν ταπείνωσή του. Ἄν καί ἦταν γόνος ἀριστοκρατι-κῆς οἰκογενείας τῆς Βεροίας, δέν δίστασε νά ἐγκαταλείψει καί τή δόξα καί τίς ἀνέσεις τοῦ κόσμου, προκειμένου νά ἐνδυθεῖ τό ταπεινό σχῆμα τοῦ μοναχοῦ, ἀλλά καί νά ζήσει τή μοναχική ζωή μέσα στήν ἀπόλυτη ταπείνωση, ἀκόμη καί ὅταν αὐτή πα-ρερμηνευόταν ἀπό τούς ἀνθρώ-πους.

Ἡ ἀγάπη τοῦ ὁσίου Νικοδήμου ἐκφραζόταν ὅμως καί μέ τήν ὑπο-μονή καί τήν καρτερία τήν ὁποία ἔδειχνε, καί ὅταν κάποιοι ἀκόμη καί ἀπό τούς συμμοναστές του χλεύαζαν τό ἐν-δια-φέρον του γιά τούς ἁμαρτω-λούς καί ταλαιπώρους συνανθρώ-πους τους, τόν συκοφαντοῦσαν, θεωρώντας τον ὅμοιο μέ ἐκείνους, καί τοῦ φερόταν ἄδικα καί σκληρά. Μάλιστα ἔφθασαν σέ τέτοιο ση-μεῖο, ὥστε, ὅταν ἐκοιμήθη ὁ ὅσιος, δέν ἤθελαν κἄν νά ἐνταφιάσουν τό ἀσκητικό του σῶμα στό κοιμητήριο τῆς μονῆς μαζί μέ τούς ἄλλους πατέρες, ἀλλά τό ἔθαψαν σέ ἄλλο σημεῖο, ὅπου παρέμεινε μέχρι τήν ἡμέρα πού τό ἀπεκάλυψε ὁ ἴδιος ὁ Θεός μέ τήν ἄρρητη εὐωδία, ἡ ὁποία ἐξερ-χό-ταν ἀπό τό σημεῖο ἐκεῖνο, ὡς ἀπόδειξη τῆς ἁγιότητός του.

Ἀγάπη, ταπείνωση καί ὑπομονή εἶναι οἱ τρεῖς ἀρετές γιά τίς ὁποῖες ἀξιώθηκε ὁ συμπολίτης μας ὅσιος Νικόδημος νά γίνει μέτοχος τῆς πλουσίας χάριτος τοῦ Θεοῦ. Τρεῖς ἀρετές, τίς ὁποῖες καλούμεθα νά οἰκειοποιηθοῦμε καί νά καλλιερ-γή-σουμε καί ἐμεῖς, ὅπου καί ἄν ζοῦ-με, ὅπως καί ἄν ζοῦμε. Διότι οἱ τρεῖς αὐτές ἀρετές εἶναι ἐξίσου κα-τορθωτές καί ἀπό λαϊκούς καί ἀπό κληρικούς, καί ἀπό ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ζοῦν μέσα στόν κόσμο ὅπως καί ἀπό αὐτούς πού ἔχουν ἀφιερω-θεῖ ἀπολύτως στόν Θεό.

Οἱ ἄνθρωποι εἶναι δίπλα μας, εἶ-ναι ἀνάμεσά μας, καί δέν θά πρέπει νά ἀδιαφοροῦμε γι᾽ αὐτούς, σέ ὅποια κατάσταση καί ἐάν εὑρίσκο-νται. Ἀντίθετα, θά πρέπει νά τούς περιβάλλουμε μέ τήν ἀγάπη μας καί νά τούς συμπαριστάμεθα κατά τό δυνατόν στίς ἀνάγκες τους. Καί αὐτό θά πρέπει νά τό κάνουμε μέ ταπείνωση καί ὄχι μέ ὑπεροψία ἤ γιά λόγους ἐπιδείξεως, ὥστε καί ἐκεῖνοι νά βοηθοῦνται καί ἐμεῖς νά ἐφαρμόζουμε, ὅπως θέλει ὁ Θεός, τήν ἐντολή τῆς ἀγάπης.

Ἡ ζωή ὅμως μᾶς προσφέρει καί πολλές εὐκαιρίες νά ἀσκηθοῦμε στήν ὑπομονή. Εὐκαιρίες, οἱ ὁποῖες μᾶς ἀσκοῦν συγχρόνως καί στήν ταπείνωση, διότι ὅποιος ἔχει τα-πεί--νωση δέν ἀντιδρᾶ στίς δυσκο-λίες, στίς θλίψεις καί στίς δοκιμα-σίες, ἀλλά ὑπομένει εὐκολότερα. Καί ὅποιος ὑπομένει ὅλα αὐτά, αὐτός προοδεύει καί στήν ταπεί-νω-ση, καί ἀξιώνεται νά λάβει καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ.

Ἄς προσπαθήσουμε, λοιπόν, νά καλλιερ-γή-σουμε καί ἐμεῖς τίς τρεῖς αὐτές ἀρετές, ὥστε διά πρεσβειῶν καί τοῦ ὁσίου Νικοδήμου, νά ἔχουμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ γιά νά μᾶς συνο-δεύει στή ζωή μας.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ